

Vidar Solberg
Solberg Gård, Råde

1580 RYGGE

428

Returadresse:

 B économique

Holy Riders MC
v/Bent Risøy
Risøy, 5955 LINDÅS

Ettersendes ikke ved varig adresseendring.
Returneres avsender med ny adresse.

Hold deg oppdatert

fra-1983...

Kr. 219,- for et halvt år - 5 nr
Kr. 429,- for ett år - 11 nr

WWW.MC-AVISA.NO

Bestilling:
Telefon 51 67 53 00
e-mail: post@mc-avis.no
sms: 90837063
Husk å oppgi navn og adresse.

70-talls stemning - 2009 standard

Treffrådet er både digert og genialt! Så bra egnet at vi kan bruke mest energi på å planlegge stemningen. Og det gjør vi. God mat, mye drikke, herlig musikk, store og varme telt, rolige områder, varme dusjer og et supersosialt treffsenter.

Så kåtanna kan du gjør enn å komme og nyte det heile!

Road Runners er en stor og aktiv MC-klubb med god struktur og plenty energi! Vi var arrangør av Norgestreffet 1999 med rekordhøy deltakelse.

- Nå æ me i gang igjen!

Road Runners MC
www.rrmc.no

WWW.STREETLEGALFREDRIKSTAD.NET

POWER

Organ for Holy Riders MC - Nr. 4, 2008 - Årgang 26

Yngste sjåfør til Pilegrimstreffet s. 16

Holy Riders utenriks s. 20-21

Fornøydere treffdeltakere på ny treffplass på Kvam s. 12-15

- På veien for Jesus -

«We cling to Jesus - our only constant in this crazy world.»

Førrige helg fikk jeg gleden av å være med til Trollrally, det 44. i rekken! Vi hadde en fantastisk fin kveldstur de 180 km fra Søgne til Fyresdal. Da vi ankom treffet var det allerede innmeldt 1200 deltakere, og i løpet av helgen kom det enda 400. Blant dem var vi 30 stk. fra Holy Riders. Steinar Samuelsen i avd. Aust-Agder lot sykkelstøtten stå hjemme og valgte å kjøre bil for å få med kaffeteltet og alt utstyret som følger med. Takk, Steinar!

Pågangen var stor i kaffeteltet første kvelden. Timene gikk og det ble ingen samling i lavvoen. Tidlig lørdag morgen kom det melding på mobilen fra noen i HR som hadde hatt ei stille stund med Gud der en hadde fått et syn og ble minnet om å si at vi måtte be – be himmelen åpen over treffplassen! Og at vi på den måten kan være med å rydde vei for Herren. (Luk 3,4-6) Sterkt! Midt på dagen og tidlig kveld inviterte vi til samling i lavvoen med bønn og lovsang, der vi fikk en stadfestelse på at

Jesus går med oss. Utover kvelden ble pågangen større enn noen gang av passerende MC-folk som stoppet opp og tok en kopp kaffe. Noen skulle bare ha den ene koppen, men endte opp med å bli stående i mange timer å prate. En og annen ville bli bedt for. Andre forsvant og kom tilbake på natta.

Noen deler tøffe ting de har opplevd i livet som har fått dem til å gi slipp på gudstroa de en gang hadde. Andre sier at Gud er taus når de roper midt i ei livskrise og at dette gjør noe med troa deres. Enkelte hevder de ikke kan tro på en Gud i en så urettferdig verden.

Det er nøyaktig et år siden jeg fikk en rystende melding om ei venninne som hadde fått brystkreft. Hun er i midten av 30-årene, hustru og mamma til 3 jenter. Vi gikk sammen med dem på bibelskole i Sør-Afrika med Youth With A Mission i 1996/97. Hva velger du å gjøre i en slik desperat situasjon? Det var en setning hun skrev på sms som jeg aldri kan glemme: «We cling to Jesus – our only constant in this crazy world.» Gjennom det siste året har hun skrevet

dagbok og opplevd det som terapi å få ut all frustrasjon og følelser. Det har vært mange tårer og mange ubesvarte spørsmål. Å ha fått lov til å lese denne dagboka på mail har rørt meg dypt i hjertet. Og å få stå sammen med denne familien i bønn – på andre siden av jordkloden – er unikt!

«Troen gir sikkerhet for det som håpes, visshet om ting en ikke ser.» (Heb 11,1) «Ingen kan legge noen annen grunnvoll enn den som er lagt, Jesus Kristus.» (1 Kor 3,11)

La oss lytte til Jesus og inderlig hjelpe hverandre å bygge huset vårt på denne grunnvollen, slik at når regnet skyller, elvene flommer og vindene blåser, så faller det ikke, fordi det hadde sin grunnvoll på fjell. God høst!

Anne Skaia

POWER

Organ for Holy Riders MC

Neste deadline:
3. november 2008
Bladet utkommer:
Desember 2008

Holy Riders MC, stiftet i 1981, er en tverrkirkelig misjonsorganisasjon i form av en motorsykelklubb med rundt 370 medlemmer fordelt på 17 avdelinger og grupper i Norge, Sverige og Tyskland. Vår målsetting er å spre evangeliet om Jesus som Frelser og Herre i og rundt MC-miljøet. Klubben er åpen for alle, men for å bære klubbens ryggmerke stilles egne krav til bl.a. fartstid og et markert kristent standpunkt.

Klubbens hovedadresse:

Holy Riders MC
Risøy, 5955 LINDÅS
e-post: info@holyridders.no
organisasjonsnr: 979 446 802
klubbkonto, Norge: 9365.05.79060
klubbkonto, Sverige: 5702-1511

Endring av adresse o.l. meldes din avdelingsleder, eller til medlemskontoret for abonnenter.
Medlemskap: Kr 600,- pr. år (kr 200,- for ektefelle) + evt. lokal kontingent. Avdelingene svarer i tillegg kollektivt for sin andel av ansattkostnader. Noen avdelinger har valgt å belaste sine enkeltmedlemmer direkte for dette.

Klubbuttelefoner:

President: Rune Enstad
tlf.: 997 34 922
e-post: president@holyridders.no
Visepresident: Bent Risøy
tlf.: 997 00 884
e-post: visepresident@holyridders.no

Power

Ansv.red.: Magnus Skartveit
tlf.: 412 07 873
Redaktør: Anne Skaia
Kleivtunet 1, 4640 SØGNE
tlf.: 924 32 374
e-post: power@holyridders.no
Trykk: Bjorvand & Skarpodde AS

Medlemskontor og abonnement:

Medlemssekr.: Bent Risøy
Risøy, 5955 LINDÅS
tlf.: 997 00 884
epost: medlem@holyridders.no
Medlems-/Powerab.konto:
9365.05.79095

Abonnement på Power: Kr. 250,- pr. år.
Kontakt medlemskontor (se første spalte)

Internett:

Webmaster: Vidar Solberg
tlf.: 958 68 493

e-post: webmaster@holyridders.no
Offisiell webadresse for HR:
http://www.holyriders.no/

Kaffetelt:

epost: kaffetelt@holyridders.no

Gavekonti:

Klubbgever: Klubbens hovedkonto (se 1. spalte)
BikerBibel-prosjektet: 3632.51.73577
Lønnsgevingsfond, Power: 9365.05.79109
Kontoadr: Se klubbens hovedadresse, 1. spalte.

Forsidebilder:

Pernille Dramstad (foto: Anne Skaia)
HR MC Germany (foto: Vidar Johnsen)
Endre Olav Østgård og sønnen Erling på Pilegrimstreffet 2008. (foto: Anne Skaia)

Bakside:

Annonse MC-avisa
PR Norgestreffet 2009
PR Street Legal Fredrikstad 2009

Innhold:

«We cling to Jesus - our only constant
in this crazy world.»
v/Anne Skaia s. 2

«Vær oppmuntret!»
v/Rune Enstad s. 3

EMC 2008 - Reiseskildring..
v/Kjetil Fuhr s. 4

Avd. Sørlandet spirer fram
v/Anne Skaia s. 8

Bønnerommet - ein kraftstasjon
v/Idun Magrit Lindøy Magnussen s. 10

«Jag vil inte hem...»
v/Cecilia Sigfridsdotter s. 11

Pilegrimstreffet 2008
Det viktigste været: Nærværet!
v/Anne Skaia s. 12

Tilbakemeldinger på ny treffplass og
sterke inntrykk fra treffet s. 14

Fakta Pilegrimstreffet 2008 s. 15

20 år etter - på samme sted
med samme visjon!
v/Anne Skaia s. 15

Pernille Dramstad -
yngste sjåfør til Pilegrimstreffet s. 16

Torstein Fuhr -
yngste sjåfør til EMC rally s. 17

Ungdoms Holy
v/Jone Kalheim s. 18

Søndagstur til Bru Kultursti
v/Anne Skaia s. 19

From the President's heart:
Be encouraged!
Oversatt: Vidar Johnsen s. 19

Holy Riders utenriks
v/Vidar Johnsen s. 20

Gladmelding fra HR West
v/Sigbjørn Karlsen s. 22

Kalendersen 2008/09 s. 22

Å være ute på veiene
v/John R. Hardang s. 23

Power Prayer
v/Lisa Tjomsland s. 23

Presidentens hjerte (English version p. 20)

Vær oppmuntret!

Jeg har gledet meg til å skrive denne gangen. Det er jo ingen bibelsk fremgangsmåte å se seg tilbake (Jes 43,18), men jeg gleder meg over å se tilbake på denne sommeren. Det har skjedd masse positivt, og jeg vil koste på meg et tilbakeblikk.

Sesongen startet jo grytidlig for Sigrun og meg med at vi dro til Sør-Afrika i mars, nærmere bestemt den 10. Den begivenheten er behørig dekt andre steder i blad og blogg, så denne artikkelen skal ikke handle om det. Etter vi kom hjem derfra, skjedde ting slag i slag. Sentralstyremøte med forberedelse til Pilegrimstreff. Den samme søndagen dro Vidar og Doreen Johnsen og jeg til Skåne og var med på avdelingens årsmøte og oppstart av avdeling Småland. Det er svært inspirerende det som skjer i Sverige. Stadig økning av medlemmer og stor iver. Dessuten fikk vi en fantastisk tur til Borlänge i pinsen, og ble kjent med flere der som sammen med Lasse og Linda Larsson er gira på å starte et arbeid i Holy Riders der.

Det ble enda tydeligere på Pilegrimstreffet der flere ble frelst. Vi kan ikke skille med kjempetall, men jeg fikk en herlig telefon en dag om enda en som var blitt frelst i etterkant av treffet i tillegg til en i kaffeteltet i Vestlandet.

Pilegrimstreffet som denne sommeren ble lagt til Kirketeigen i Gudbrandsdalen, fremkaller bare gode minner. God stemning, sterk lovsang og forkynnelse, gatemøte i Otta sentrum, artige treffleker, mennesker som både ble frelst og helbredet. Dette er ordentlig gøy og begynner å tegne konturer i liten skala over noe som vi ønsker å se i STOR skala! Jeg lar meg også oppmuntre av det jeg har hørt og sett av bilder fra Street Legal i Fredrikstad med flere hundre tilskuere. Et fantastisk godt tilrettelagt og avviklet arrangement som til og med har fått skribenter i Scanbike til å skrive med fete bokstaver om Holy Riders og godt vær... Det er riktig å ha kontaktene i orden, som de sier.

På Norgestreffet i Vesterålen var det planlagt kaffetelt, men der måtte vi melde pass på grunn av manglende oppslutning. Det var trist og jeg skal ikke kaste stein på noen, for jeg var en av de som bakket ut. Men Øyvind Reinertsen fra avd. Sørlandet reiste oppover og representerte klubben og koste seg. Han rapporterer om et veldig hyggelig treff, så vi må komme sterkere tilbake til Norgestreffet neste år.

Mye kunne vært nevnt videre... Jeg takker Gud for alt det vi får være med på i dette arbeidet. Motorsykelinteressen som har brakt oss så mange steder i Europa og nå faktisk ut i verden. På EMC i Holland fikk vi glede oss over gjensynet med venner fra 16 nasjoner og ikke minst Deléne og René fra Sør-Afrika. Det er alltid herlig å møte dem, og de har uten tvil et budskap og en sterk tjeneste i MC-miljøet over hele verden. Uten å ha fintallet, så antar jeg at det var omkring 60 fra Holy Riders på EMC, representert både fra Tyskland, Sverige og Norge. Vi fikk pris for treffets største internasjonale klubb! (Se presidentblogg)

Vi fikk også være med å sende Birgit og Roul Åkesson med følge til Albania med 10 000 albanske BikerBibler. Og vår egen BB er sendt til trykking når dette skrives. Halleluja!

Så, med dette som bakgrunn er det mye å glede seg til framover, og vi håper å se at Gud gjør enda sterkere og større ting i blant oss. Vær velsignet!

Rune Enstad

http://hrpresident.blogspot.com

Holy Riders vant prisen for størst klubb.

EMC 2008

Reiseskildring: Klepp St. - Sevenum, Holland tlr

CMA Nederland hadde 10-årsjubileum og det ble markert med å arrangere EMC rally, med besøk av bl.a. René & Deléne Changuion fra Sør-Afrika.

Mange synes nok det ble for varmt med skinnbuksen på i 33 grader...

"Silly games": Nordmennene på 6-manns ski.

Trillebårkjøring rundt kjegler.

Svenskene og danskene sosialiserer.

Mandag 28. juli var det tidlig opp, og full gass for denne lille familien. Først skulle datteren vår, Marthe, kjøres til flyplassen slik at hun rakk flyet sitt. 3 ukers ferie i Kenya med gode venner og romantikk ventet henne der. Deretter var det å få på seg kjøreutstyr, feste de siste veskene på syklene og gi seg i vei retning Kristiansand. Årets EMC i Holland stod på agendaen, fergen gikk 13.30, og vi måtte være på plass 1 time før. Så da var vi av gårde, Siri på sin Honda Shadow 750, Torstein på Daelim Roadwin 125, og far sjøl på BMW K1200 GT, med Torstein som fartsregulator. Sommeren var på sitt aller beste med over 30 grader i luften, slik at det følte som om jeg drev og utviklet et eget økosystem inne i skinnklærne. Men, safety first! Heller svett enn skinnen utover asfalten spredt.

P Tekst: Kjetil Fuhr
Foto: Siri Fuhr/CMA/Enstad/Skaiå

Vi debuterte som EMC-deltakere sist år i Sverige, da var vi 3 stk. på 2 motorsykler. I år kjørte vi hver vår sykkel. Den store aprilsnarren vår, Torstein, rundet 16 år 1. april og fikk sitt førerkort for lett motorsykel like etter. Sykkelen har stått klar i 1 år allerede og er blitt flittig brukt til øvelseskjøring med denne kroppen bakpå i mil etter mil. For øvrig så har jeg aldri noen sinne slitt så fælt med å bli trodd, da jeg ringte rundt 1. april 1992 og fortalte slekt og venner at Siri og jeg hadde blitt foreldre til en nydelig liten gutt. Kan ikke skjønne det, jeg som er så «innmarri serriøs æsse!». Nå har spøken vokst seg skikkelig stor, kjører sykkel, spiller gitar, nekter å klippe seg og er moren sin gullgutt. Sånn kan det altså gå. Og hver gang jeg kommenterer hårlengden, så finner han fram konfirmasjonsbildet mitt, og da er plutselig temaet utdebattert. Ingen respekt!

Slikt vennskap er en fantastisk gave

Turen ned til Sørlandets hovedstad gikk utmerket. Vel framme på fergekaien møtte vi vennene som vi skulle kjøre sammen med resten av turen. Fra Aust-Agder-avdelingen kom Anna og Svein Johansen med sønnen Kristoffer, samt Trond Johansen, broren til Svein. Sydvestleder Magnus Bru og hans kjære søster Karen Fjelde hadde reist ned dagen i forveien og kom på fergen slik at vi ved ankomst Danmark var blitt 9 personer på 8 motorsykler. Takket være den nye hurtigfergen så var vi i Danmark etter kun 2 timer, og i fra Hanstholm ble kursen satt mot Ribe hvor første overnatting var bestilt på et vandrerhjem.

Nå hadde det seg slik at før vi reiste hjemmefra så hadde Siri laget reiseruter og lagt disse inn på min GPS. Samtidig hadde hun programmert GPS'en slik at vi skulle unngå alt av motorveier, dette ble gjort av hensyn til Torstein og hans sykkel, samt ønsket om å kjøre på idylliske veier, velegnet for motorsykler. En sympatisk tanke. Men nå er det slik at logikk og elektronikk ikke

nødvendigvis samsvarer alltid. Med meg i teten, anført av min GPS, ble vi sendt ut på en rute som mer og mer fortonet seg som et Danmark rundt opplegg, og jeg kunne til min fortvilelse se hvordan beregnet ankomsttid hele tiden gled i fra oss. Det var som om Ribe var på drift, vekk i fra oss. Nå er jeg født veldig sent på året, og da jeg skulle settes sammen, så var det ikke mer igjen av varen tålmodighet, men desto mer av produktene krutt, adrenalin og korte lunter. Denne sammensetningen i kombinasjon med sterk varme, et stort behov for ferie og avkobling, det resulterte i en stopp hvor det ble full utblåsing for undertegnede. Temaene som ble luftet var

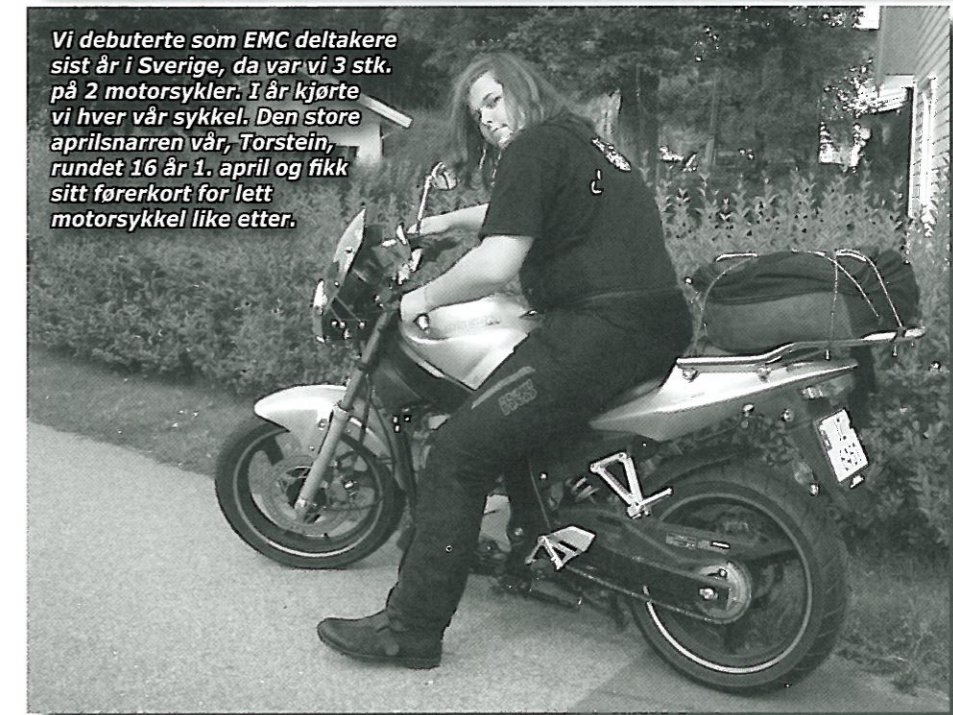
elektronikk generelt, kvinner og geografi spesielt, ispedd noen doser generell frustrasjon. Det at ingen av mine venner gikk i dispuTT med meg tolker jeg dit hen at mitt utbrudd var av en slik art at det ikke innbød til debatt. I tillegg vitner det om venner som i stedet for å kjeffe på meg, inkluderer meg i sine bønner til Herren. Slikt vennskap er en fantastisk gave.

Etter utbrudd, samling i bunn og konsultering av Svein sitt kart, samt grundig overstyring av GPS, så kom vi omsider fram til Ribe, lenge etter siste mulige ankomsttid, og påtraff akkurat nattevakten i det han skulle låse for kvelden. Hørte jeg noen si bønesvar?

forts. neste side!

En fantastisk flott tur i lag med ekte venner.

Vi debuterte som EMC deltakere sist år i Sverige, da var vi 3 stk. på 2 motorsykler. I år kjørte vi hver vår sykkel. Den store aprilsnarren vår, Torstein, rundet 16 år 1. april og fikk sitt førerkort for lett motorsykel like etter.

Til MC-varehuset Louis

Etter en god natts søvn, frokost, og en samling før avreise så bar det av gårde i retning Bremen hvor neste overnatting var bestilt på et ungdomsherberge midt i byen. Denne dagen lot vi kartet lede oss sørover, rutene på GPS ble slettet, apparatet fikk innstillingene justert, og jeg la meg bakerst. Dagen gikk med til turen, vi krysset Elben, vi spiste en nydelig middag på en landsens kro, og vi fikk skikkelig regnvær den siste timen. Ved ankomst Bremen fikk GPS fornyet tillit, og med sinnataggen i tet kom vi trygt fram til herberget, etter en utfordrende tur gjennom Bremen med om lag 764 lyskryss, øsregn, brostein og kilometervis med trikkeskiner. Det gikk veldig bra, og vi fikk innkvartert oss på et tradisjonelt ungdomsherberge med køysenger, ukjente på samme rom, dusj og toalett på gangen, og en fantastisk trafikk utenfor på gaten hele natten.

Onsdagen startet med god frokost, samling, og så rett til MC-varehuset Louis hvor

Onsdagen startet med god frokost, samling, og så rett til MC-varehuset Louis hvor kredittkortene tenderte til å gå varme.

I Holland ble det mye tid til å slumre, shoppe og sosialisere, og det er jo trivelig det og. Men altså, jeg skulle så gjerne hatt mer påfyll! F.v.: Trond Johansen, Tore Bersvendsen, Kjetil Fuhr, Svein Birkeland med sønnen Asbjørn foran, og Magnus Bru.

kredittkortene tenderte til å gå varme. Det ble nye støvler på Torstein, nye blinklys til hans Daelim, crosshansker til hele familien, og litt annet kjekt å ha. Crosshansker er for øvrig glimrende å kjøre med på varme dager, det er god luftgjennomstrømming i slike hansker. Deretter ble kursen satt mot Sevenum og EMC. Ut av Bremen ble det på ny å følge GPS. Takket være veiarbeid og stengte veier ble det noen hurtig improviserte veivalg for å komme riktig, men det gikk det og. Kjøring gjennom gårdsrom, over parkeringsplasser, ned av fortau, innom byggeplasser med mer er vel egentlig ikke for risikosport å regne?

Etter god innsats med kart og litt GPS, så kom vi frem til Sevenum tidlig på kvelden. EMC var forlagt til et digert jorde litt utenfor byen, selv hadde vi booket oss inn på et hotel 3 minutter unna treffet. Sånn i ettertid er det mulig at vi skulle gått for telt og leirliv vi også, men jeg kan ikke huske sist jeg overnattet i telt og det ikke var regnvær. Begynner jeg å bli gammel og pysete? Svein Birkeland i fra Sydvest hadde hele familien med seg i deres Ford Transit, og der hadde de også tatt med seg kaffeteltet, slik

at vi hadde en særdeles ideell og synlig samlingsplass. Vi rakk akkurat å få med oss slutten på kveldsmøtet, deretter var det å hilse på gamle og nye kjente før vi dro tilbake til hotellet og våre komfortable senger.

Skulle gjerne hatt mer påfyll

I år var det John Ogden fra CMA USA og René Changuon i fra CMA Sør-Afrika som var hovedtalere. CMA Nederland hadde 10-årsjubileum i år, og det ble markert med å arrangere årets EMC. Sammenlignet med fjorårets EMC i Sverige, så var det stor forskjell på treffene. Fjorårets arrangement var veldig stort og veldig profesjonelt. Årets treff var mindre, mer intimt, og etter mitt syn, mer i tråd med et tradisjonelt treff for motorsyklister. Jeg har ikke noe jeg ønsker å klage om, jeg skulle bare ønsket at John og René hadde fått langt flere samlinger å tale på, fordi at de begge har så uendelig mye godt å komme med. EMC er for meg allerede blitt et sted jeg oppsøker for å få åndelig påfyll i min ellers så travle tilværelse, og da savnet jeg flere anledninger til å sette meg ned, få høre på mennesker som har mye å gi, få senket skuldrene og få ro til å åpne hjertet slik at det kan fylles med Guds ord. Nå var de veldig bra de stundene jeg fikk, men jeg kunne trenge så mye mer. Min evne til å sette meg ned, gi meg selv tid og åpne meg for Herrens budskap, den er rimelig mangelfull til tider, jamfør den tidligere nevnte mangelen på tålmodighet. I Sverige var det fullt øs hele dagen, det var bare å velge og vrake i tilbud. I Holland ble det mye tid til å slumre, shoppe og sosialisere, og det er jo veldig trivelig det og. Men altså, jeg skulle så gjerne hatt mer påfyll!

Alt startet med en fisk, påklistret en sidevogn

Dagene i Sevenum fløy altfor fort av gårde. Jeg fikk snakket bare litt med alle de gode vennene som jeg skulle ha snakket så mye mer med. Men slik er det, tiden går utrolig fort når en trives. Og flotte ting skjer.

I fjor sommer var jeg på veteranrally i Hellas. Der traff jeg et par i fra Sveits. De kjørte sykkel med sidevogn, og på sykkelen var det montert et kjent symbol, en fisk. Det ga meg frimodighet til å nevne Holy Riders og hva vi står for.

Tidligere i sommer var jeg på veteranrally igjen, denne gang i Slovenia. Det sveitsiske paret var også der, og denne gangen var det min Holy Riders beltespenne som brøt isen. Vi ble litt kjent i løpet av rallyet, og jeg nevnte sommerens planer med Holland og EMC. Og hva skjer? Rickard som min sveitsiske venn heter, han tar seg fri, kontakter venner i en kristen klubb i Sveits, hiver seg på sykkelen og drar på EMC. Fruen måtte dessverre arbeide, men vi fikk mange fine stunder i lag, og Rickard fikk med selvsyn oppleve at koblingen Jesus

og motorsykel er storartet. Er noen av dere som leser dette i Sveits og møter en mann med HR-beltespenne, spør om han heter Rickard, og hils han fra meg.

Neste sommer kommer han til Norge på veteranrally her. Da skal vi også en tur på klubbhuset til Sydvest og kikke på hvordan vi har det der. Og alt startet med en fisk, påklistret en sidevogn.

HR vant prisen for største klubb med solid margin

Lørdagen var vi en gjeng som dro til et badeanlegg i nærheten. Der fikk vi bekreftet at menn innerst inne alltid er gutter, uansett hvor gamle vi blir. Jeg gruer meg for den dagen jeg kiler meg fast i vannsklia med en rullator.

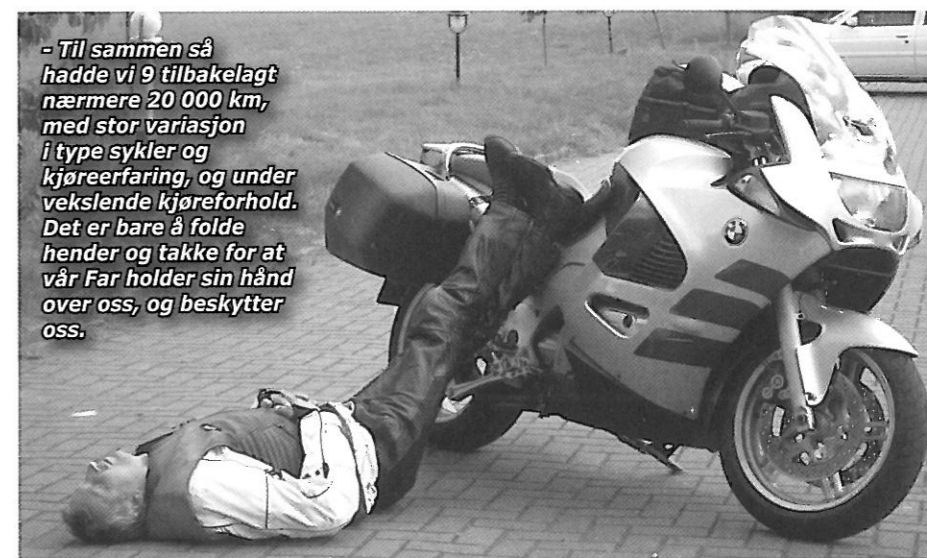
Også var det «silly games». Tautrekking, 6-manns ski, kasting av bensintank (der deltok ikke jeg, jeg har nemlig aldri kastet noe som helst), sterkmansprøver, og presisjonskjøring med motorsykel. En solid norsk laginnsats sørget for 2. plass etter CMA Belgia. Hadde de bestukket dommene mon tro? Prisen for største klubb derimot, den vant vi med solid margin. Holy Riders Norge hadde godt over 40 personer på treffet med Sydvest som største avdeling, 16 stykker kom derfra, vår nye avdeling Sørlandet stilte med 9 medlemmer, Vestfold med 6, Oslo med minst 6, og Aust-Agder med 4. Når det i tillegg var flere av våre svenske og tyske venner til stede, så sier det seg selv at Holy Riders var synlige på EMC. Flott innsats.

En tysk bikerbibel til en engel

Søndag var det hjemreise, og grunnet lang vei å kjøre så måtte vi av gårde tidlig, slik at det siste møtet med René som taler, det fikk vi sørgelig nok ikke med oss. Overnatting var bestilt i en liten by som heter Freiburg, nord for Elben. Underveis prøvde jeg å plote inn adressen på min utskjulte GPS, men det lot seg ikke gjøre.

Etter en stund begynte en gryende mistanke å gjøre seg gjeldende, var det riktig by vi hadde bestilt overnatting i? Det ble til å stoppe og ringe opp hotellet. Ganske riktig, vårt overnattingssted befant seg i Freiburg, ikke Freiburg am Elbe, men Freiburg i Syd Tyskland. Denne gangen gikk det fint å dempe mine betraktninger rundt emnet kvinner, stedsans og geografi, men jeg fikk nå avbestilt hotellet, før jeg gledesstrålende kunne informere mine medreisende om at vi ikke hadde noe sted å sove til natten. Så nå var råde dyr gode!

Siri er en handlekraftig kvinne, noe som ofte får innvirkning på mine aktiviteter. Hun for inn på et spisested der hvor vi hadde stoppet, oppdaget en person i motorsykelklær og spurte ham om han visste om noen passende overnatting for motorsyklister. Da Siri kikket nærmere på mannen så oppdaget hun at han bar vest som viste at han var medlem av en verdensospennende MC-klubb. Oi, tenkte

Til sammen så hadde vi 9 tilbakelagt nærmere 20 000 km, med stor variasjon i type sykler og kjøreefaring, og under vekslende kjøreforhold. Det er bare å folde hender og takke for at vår Far holder sin hånd over oss, og beskytter oss.

Siri, bare han ikke blir sint. Men mannen var vennligheten selv, og tilbød seg å vise oss vei til et MC-herberge som lå like i nærheten. Nå ønsket vi dog å komme oss lengre nordover med tanke på morgendagens distanse, så vi måtte takke nei til tilbudet. Siri takket hjertelig for hjelpen, og avsluttet med å si at mannen var en engel, noe som for så vidt var riktig.

Ute med syklene igjen kom vi på at vi burde hatt en tysk bikerbibel, og det hadde jo selvsagt en av oss fått med seg fra EMC. Dermed så ble det skrevet ned en hilsen, og Siri og Anna for inn igjen og sa de ville gi han den, en gave han tok i mot og takket hjertelig for. Det er rart med oss menn og kvinners sjarm. Jeg skjønner godt at han smeltet for Siri sin utstråling, jeg har selv ramla fullstendig på snørra av den samme. Mange ganger til og med.

En times tid senere kom vi til en veikro med eget hotel, og jeg stoppet, sprang inn, og ja, de hadde god plass til oss alle 9, fin parkering for syklene, og topp mat i restauranten. Nok et bønnesvar? Så kunne vi legge oss god og mett i deilige senger etter en lang dag på veien.

Vi 9 tilbakelagt 20 000 km

Mandag morgen våknet vi til ruskevær, regn og kraftig vind. Det ble en lang dag oppover mot Hanstholm og fergen, vi følte at vi måtte legge oss med full kraft mot vinden for ikke å bli blåst over ende, og vi fikk benyttet alt av regntøy og overtrekk. Middag ble fortært i nærheten av Tønder. Vi ankom Hanstholm et par timer før avgang og fikk komme tidlig om bord i båten, fikk surret syklene, fant oss gode plasser og bursov over Skagerak i ruskevær. Halv 2 på natta var vi hjemme hos Anna og Svein i Lillesand, og der fikk vi alle en skikkelig god natts søvn.

Neste dag sov vi lenge, før frokost og avskjed. En tur innom Søgne ble det også tid til, slik at redaktør Anne og hennes kjære Alfred fikk et lite besøk, før kursen ble satt nordover til Klepp St., denne verdensmetropolen som befinner seg på Jæren.

Totalt så ble det 250 mil på syklene, ikke verst med tanke på at Torstein kjørte med 125 kubikk, 14,5 HK, og en motor som inneholder så lite som 1,3 liter olje. Ikke en dråpe olje hadde sykkelen brukt. Til sammen så hadde vi 9 tilbakelagt nærmere 20 000 km, med stor variasjon i type sykler og kjøreefaring, og under vekslende kjøreforhold. Vi opplevde kun noen mindre uhell, en bulket potte, en brukket clutchhendel, et sprukket speil, en ripe i et eksosanlegg, ingen skadet seg, muligens et lite snev av såret stolthet, men alt i alt, en fantastisk flott tur i lag med ekte venner. Det er bare å folde hender og takke for at vår Far holder sin hånd over oss, og beskytter oss.

Siri & Kjetil Fuhr.

EMC 2009 i Tsjekkia

Neste år er EMC i Tsjekkia. Det er langt å reise, men viljen er så absolutt til stede. Vi vurderer å gjøre som noen vi kjenner gjorde i år (grunnet taushetsplikten så vil navn ikke bli nevnt), ta fly, leie bil og kjøre til treffet. Det er riktignok ikke motorsyklisme, men noen ganger er det viktigste å være til stede, hvordan en kommer seg dit er av underordnet betydning. Liksom!

Takk til alle i reisefølget for en flott tur og fine stunder i lag! Takk til alle som var med på å gjøre EMC til en flott opplevelse! Til neste år skal jeg laste ned oppdateringer til min GPS, det skal visst nok være lurt å gjøre det.

Kjetil Fuhr, ydmyk brumlebasse

Det var sommeren 2007. En MC-gjeng hadde vært på Bedehusrally i Vestfold, på Pilegrimstreffet på Dagali og på EMC-treffet i Sverige. De hadde blitt inspirert, utfordret og berørt av Jesu nærvær. På EMC-treffet ropte de på oss og lurte på om det var noe i veien for at det kunne bli startet en Holy Riders-avdeling i vårt distrikt. Vi sa vi ville invitere dem en kveld, så kunne vi ha en HR-samling. To uker senere var vi syv personer hjemme hos familien Skaia i Søgne...

Avd. Sørlandet spirer fram

P Tekst/foto: Anne Skaia

Det hadde gått nesten åtte år siden avdeling Kristiansand var blitt nedlagt. Skulle det noen gang bli startet opp noe nytt, så måtte det være at nye mennesker grep visjonen til Holy Riders MC. Det var dette vi så var i ferd med å skje. Bibelvers som bekreftet det hele: «Tenk ikke på det som hendte før, akt ikke på det som engang var! Nå skaper jeg noe nytt. Det spirer allerede fram. Merker dere det ikke? Ja, jeg legger vei i ødemarken og stier i ørkenen.» (Jes 43,18-19)

MC-fest på Rosseland Bedehus

Vi fortsatte å samles annenhver onsdag, og investerte tid i Guds ord, lovsang og bønn og det å bli kjent med hverandre. Fra en av de nye pådriverne ble det foreslått å kalle avdelingen for Sørlandet. For at det kunne bli en etablert avdeling visste vi at det trengtes å få en del formelle ting på

plass, og vi var i kontakt med sentralstyret. I og med at vi var 7 medlemmer som hadde vært med i Aust-Agder, så var prosessen ikke så lang.

Lørdag 24. november 2007 inviterte vi de kristne klubbene, HR-avdelingene, noen MC-venner, sentralstyret og menighetsrepresentanter til MC-fest for å markere at noe var på gang og at vi ønsket forbønn. Menyen bestod av reker m/tilbehør, karbonader og løk, kaffe og kaker. Det var fantastisk å se alle som kom! Cirka 75 stk var vi på Rosseland Bedehus den kvelden. Den lokale revygruppa Kompleks hadde et ubeskrivelig morsomt humorinnslag. Svein Arild Reiersølmoen forkynte Guds ord, og noen kom med hilsener og gaver. Presidentparet Rune og Sigrun var med under forbønnsstunden og ord til oppmuntring ble delt om at noe har ligget svangert – avd. Sørlandet i mors liv! Jeg har satt foran dere en åpen dør, sier Herren!

På årsmøtet i Grimstad, 9. februar 2008, ble det en undermerkemarkering sammen med den nystiftede avdeling Skåne i Sverige.

Gratis pizza for alle motorsyklister

En ny MC-sesong lå foran oss – vår første sådan som avdeling Sørlandet. Og det var naturlig å tenke på hvordan vi kunne nå ut i MC-miljøet. I april kom en i avdelingen med idéen om vi skulle leie Bageriet i Søgne og invitere alle MC-folk på gratis pizza. Wow! Tørr vi? På neste klubb-samling, noen dager før Evjetreffet - sesongens første treff, kjente vi alle vi skulle gå for dette og dato for arrangementet ble bestemt til tirsdag 3. juni. Vi kunne begynne å innby til fest alle MC-folk vi møtte på vår vei. Vi lagde en enkel liten flyer og delte den blant annet ut på MC-dagen i Kristiansand i mai og på Blues Biker-treffet på Hamresanden helgen etter der avd. Aust-Agder hadde kaffetelt. Responsten var stor.

Vi var spente og forventningsfulle til Gud. Hvor mange ville egentlig dukke opp? En sa at han håpet og ba om at det kom så mange at HR-folk måtte reise seg og gi plassen til andre... Etter en sterk bønnesamling kjørte vi til Tangvall (sentrum av Søgne) og så at det allerede hadde begynt å komme MC-folk en halv time før det skulle begynne. Gjensynsgleden var stor hos noen som ikke hadde sett hverandre på mange år, stemningen var god og været var strålende. Da klokka hadde passert åtte var det helt fullt inne på Bageriet. Et bredt spekter av forskjellige MC-folk og klubber var tilstede, og utenfor stod over 90 motorsykler parkert. Det var et fantastisk syn! Det var et privilegium for oss i avd. Sørlandet å få være vertskap for alle disse menneskene denne kvelden.

Vi hadde fått låne et par mikrofoner og Alfred Skaia ønsket varmt velkommen og informerte senere kort og klart om hvorfor vi i Holy Riders er i MC-miljøet. Deretter kom Gunnar Bjorland fram med gitaren og sang frimodig sangen «Pour out my heart». Og Alfred delte bibelverset han var blitt minnet om for denne kvelden. «Jesus sier: Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved

forts. side 10

Mange tok en kveldstur på MC'en for å bli med på pizzakvelden.

Tore Bersvendsen (HR Sørlandet) og pappa Jim som forøvrig kjører en Suzuki Bandit 600.

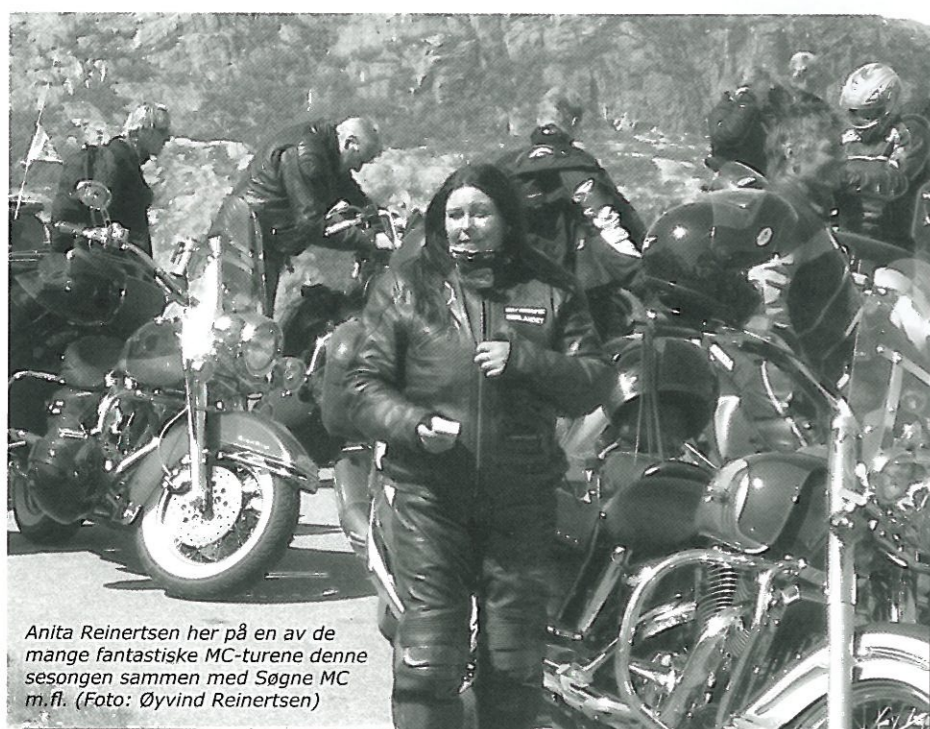
Gjensynsgleden var stor hos noen som ikke hadde sett hverandre på mange år.

Et bredt spekter av forskjellige MC-folk og klubber var tilstede, og utenfor stod over 90 motorsykler parkert.

Varm velkomst med ord fra BikerBibelen. Applausen satt løst og budskapet ble tatt imot.

Et privilegium for oss i avd. Sørlandet å få være vertskap. Betta & Sven Olsen (foran), Anita Reinertsen og Karine Nyvoll.

Anita Reinertsen her på en av de mange fantastiske MC-turene denne sesongen sammen med Søgne MC m. fl. (Foto: Øyvind Reinertsen)

Pizzakveld i Søgne

Forts. fra side 8:
Avdeling Sørlandet spirer fram

Per Knutsen (t.h.) fra HR Sørlandet her med innehaveren av Bageriet, Tommy Svendsen som forøvrig var meget godt fornøyd, både med omsetningen og oppførelsen.

meg.» (Joh 14,6) Applausen satt løst og budskapet ble tatt imot. Alf Trygve Winge, med artistnavnet Charlie Blackwater, var også invitert med alle sine munnspeil. Han spilte for oss mens vi hygget oss sammen med våre MC-venner.

Dette ble en uforglemmelig kveld der relasjoner ble gjenopprettet og nye knyttet. Innehaveren av Bageriet var meget godt fornøyd, både med omsetningen og oppførelsen. Og servitørene gjorde en fantastisk jobb med å sørge for at alle fikk spise så mye pizza de ville. Det kan opplyses at

over 50 pizzaer gikk med denne kvelden. Forhåpentligvis blir det en oppfølger... Og i mellomtiden fortsetter fellesturene sammen med Søgne MC og andre motorsyklister i distriktet hver tirsdag.

Bety en forskjell for enkeltmennesker

Vi i avd. Sørlandet er 18 medlemmer, 12 gutter og 6 jenter med en gjennomsnittsalder på 40 år (yngstemann på 24 og eldstemann på 62). Vi har det gøy sammen og vi ønsker å være et friskt pust fra Sørlandet. Det er unikt å kunne ha et åndelig og sosialt fellesskap i avdelingen på tvers av alder, bakgrunn, livssituasjon, menighet, yrke og ikke minst på tvers av hvilken motorsykel vi kjører. Snart er to av jentene i ferd med å ta oppkjøring på MC-lappen. Alfred ble anbefalt å være avdelingens leder med Audun Frustøl som nestleder og Sven Olsen som styremedlem.

Det slår meg over ende når jeg tenker på hvilken trofasthet og generøsitet medlemmene viser. Ved begynnelsen av dette året var det en som så avdelingen som en ringblomst som strekker seg ut fra sentrum. Jesus er vårt sentrum. Vårt mål for 2008 er å bety en forskjell for enkeltmennesker der vi er og der vi kjører motorsykel. Troen på Jesus er forskjellen. Kjære MC-venner, vi elsker dere!

Norgestreffet 2009 på Sørlandet

Det er blitt tilbakelagt mange tusen kilometer på veien for Jesus denne sesongen. I blant oss i avdelingen er det 15 motorsykler, alt i fra H-D Shovel 1340, H-D Sportster1200, Suzuki B-King, SV1000, GSX 750R, GSX1000R, GSX750ES, GSX1100ES, Honda Shadow 1100, Pan European 1300, Kawasaki ZXR600, Yamaha FZR1000, BMW K1200LT, R1200RT og K100.

Øyvind Reinertsen kjører en Honda Shadow 1100 og bestemte seg tidlig i sesongen for å reise til Norgestreffet i Vesterålen. Selv om det ikke ble noen med i reisefølget, gjennomførte han turen. Første dagen kjørte han til Mosjøen – en etappe på 131 mil! Totalt ble det 180 mil en vei. Ifølge Norgestreffsjeff i Vesterålen MC, Arnt Hugo, var det 1613 sykler og 2000 personer på treffet. Øyvind var den eneste representanten fra Holy Riders! Han knyttet kontakt med neste års arrangørklubb for Norgestreffet, Road Runners MC fra Evje, og kjørte sammen med en av dem på hjemturen.

Norgestreffet 2009 blir på Evje i Aust-Agder og er i pinsen, 27. mai-1. juni. Sett av denne helgen! Vi ønsker at Holy Riders skal være der og bety en forskjell. Vi sees!

Sitat Cecilia Sigfridsdotter (79) siste kvelden på Pilegrimstræffet:

«Jag vil inte hem...»

Till alla mina systrar och bröder i Holy Riders!

Jag vill berätta om när jag lämnade mig till Gud, det var den 31 juli 1994 i församlingen Agåpe i Falun. Det var dagen efter Linda och min son Lasse Larsson gift sig. Hur det kändes när jag blev frälst? Det var som att vara ett litet barn och att krypa upp i Guds famn. Jag kände mig så varm i hela kroppen.

Genom Lasse och Linda fick jag komma i kontakt med Holy Riders och alla underbara ungdomar. Måste också berätta att år 2004 var båda mina söner och min kära sondotter Linda på Pilegrimsträff i Ål, där det hände ett under! Min son Tonny har tidigare varit med om tre motorcykelolyckor och blivit svårt skadad. Han fick men efter sista olyckan, bland annat fel på en höft så att han haltade mycket och hade ont. Han trodde inte på Gud tidigare, men i Ål blev han helad och frälst! Gud använde en man som heter Sverre som bad för Tonny, och efter det så haltar han inte längre. Han hade själv svårt att tro på att han var helad men hade blivit överbevisad. Nu räknar han med att från och med den tidpunkten började hans liv.

Jag har nyligen kommit hem från min tredje Pilegrimsträff. Två gånger har jag varit på Dagali. Då fick jag åka med ett par som heter Trond och Elisabeth eftersom jag själv går med käpp och rullator. Tredje gången fick jag åka med en bekant till Linda och Lasse som heter Ingela från Borlänge. Det är så skönt på Pilegrimsträffarna. Det är så skönt att få vara nära Gud och att få träffa alla underbara ungdomar. Man är och känner sig som en stor familj. Jag tänker att om jag varit yngre skulle jag ha kunnat varit ute och berättat om Jesus genom Holy Riders, så att jag hade kunnat uppnå och vara värdig att få erät vackra ryggmärke.

Jag tycker om motorcyklar och amerikanska bilar. Självt är jag gammal, 80 år nästa år, men när de hade en lek i Kvam, där sista träffen var, hade jag velat vara med! Dom drog ett bildäck som folk satt på efter en motorcykel. Jag ville gärna göra det men hade inte kläder till det, men Lasse ordnade istället så jag fick åka trike med en som heter Lena. Jag fick hjälp upp på triken, sen körde Lena ca 1,5 mil. Jag var så upprymd att jag bad och tackade Gud för att jag fått uppleva åkturen! En annan sak var också när jag fick hjälp att stå framför estraden och klappa händerna och tacka Gud. Jag hade kunnat stå där hela natten!

Måste också tala om en sak som hände när jag åkte hem från Linda och Lasse i Borlänge till Deje utanför Karlstad. Som ni vet så finns det två platser fram i bussen som är avsatta för rörelsehindrade. En plats var redan upptagen av en norsk dam. Vi började prata om att hon varit och hälsat på släktingar och att jag varit på Pilgrimsträffen med Holy Riders. Hon skulle till Norge och vara där kl 21.30. Vi delade mina smörgåsar och en banan som jag haft med mig. Hon sa att jag inte behövde bjuda henne för hon hade med sig själv, men jag sa att om jag delade mina smörgåsar så visste jag att vi klarade oss till Karlstad. Vi kom också överens om att vi skulle köpa varsin motorcykel och åka på Pilgrimsträffen. Hon var över 80 år och sa att det skulle nog vara en syn om vi kom åkande på varsin MC. Då kom vi säkert med i tidningen! När vi kom till Karlstad kramade vi om varandra och önskade varandra en god tur.

Men nog med det. Tillbaka till min önskan att få träffa er alla igen år 2009! Ett stort tack till er alla som jag fått träffa och kramar från Cecilia Sigfridsdotter eller «Käringen med rullatorn»

Cecilia fick åka trike med Lena Håkansson.

Holy Riders Oslo har eit stort klubbhus med mange rom. I fjor fekk nokre av medlemmene ein tanke om at vi skulle lage eit bønnerom i eit av romma våre. Og vi andre kjente at ja, det skal vi gjere!

Tekst: Idun Magrit Lindøy Magnussen. Foto: Frode Lillevik

Bønnerommet - ein kraftstasjon

Som med alt anna som skal gjerast i klubben, vart det sett i gang ein dugnad og ei arbeidsliste. Ein kunne snekre, ein kunne male, ein kunne montere lamper, ein kunne legge teppe, ein kunne utsmykke og smått om senn endra det tidlegare mørke og triste roterommet seg til eit lyst og godt rom som inviterer til bønn og kvile framfor korset.

18.februar i år kunne vi innvie rommet med snorklipping ved avtroppande avdelingsleiar Jan Vidar Husby. Vi tok rommet i bruk med å lese Guds ord, syngje og be

saman. Vi opplevde at det var godt å vere der. Det er vårt håp for bønnerommet at fleire kan oppleve det – aleine med Gud eller i fellesskap med andre. Vi ønsker å legge til rette for bønn og stillhet med Gud og trur at det av og til kan vere godt å lukke døra og vere i eit bønnerom. Samtidig vil vi ikkje avgrense bønn til å berre skje i bønnerommet. Gud er overalt, han er med oss alltid og vi kan snakke med han overalt, når som helst. Det er heller ikkje meininga at vi skal bli verande inne i bønnerommet eller i klubbhuset – vi skal ut, vi skal vere der folk er!

Bønnerommet er meint å vere ein «kraftstasjon» og eit tilbod til oss når vi treng å finne fokus og søke Gud i stillhet. Velkommen til å bruke bønnerommet vårt!

Rogalendinger nyter et solskinnsøyeblikk ved frokosten... Svein Birkeland (f.v.), Bjørg Tangen, Anita Birkeland, og Arvid Kåre Seldal.

Yngve Andersen (midten) fra HR i Alta ble varmt tatt imot etter å ha kjørt 1850 km.

Dobbel regnbue lørdag kveld.

Alle rom og hytter ble tidlig utleid. Camp'n til Ytre Østfold.

Klare for slow race: Jan Eirik Spurkeland på en Suzuki Bandit og Leif Lia på en Honda VFR.

- Nå skal jeg sove i en uke, utbrøt Jan Fredrik Fossum etter Pilegrimstreffet. Han og kona Kristin gjorde nok et år en fantastisk god jobb som treffsjefer.

Det ble anbefalt fra veivesenet å lage eget skilt, så dermed ble det gjort. Ingen behøver å være i tvil om hvor treffet befinner seg i fremtiden...

Pilegrimstreffet 2008, Kirketeigen - Kvam i Oppland

Det viktigste været: *Nærværet!*

- Jeg ønsker inderlig at folk skal kunne nyte sol og varme dager på Kirketeigen, men enda mer ønsker jeg at folk skal møte den levende og oppstandne Jesus Kristus. Hvis ikke han stiller opp får vi ingen frukter med betydning for evigheten. Uten Hans gode hellige Ånd blir fine prekener til tomt prat og lovsangen uten virkning. Vi er helt avhengig av Guds nærvær. Så, vær med å be om at det virkelig skal skje gode ting på treffet, og ingenting er bedre enn at mennesker blir frelst og berørt av Gud. Så får vi be om at Gud stiller med været slik at det ikke får hindre oss i et godt treff med stor trivsel og god stemning. (Rune Enstad)

P Tekst/foto: Anne Skaiå

Med denne bønnen fra hjertet sendte president Rune e-post til HR-avdelingene og sentralstyret like før årets Pilegrimstreff. Spenningen var stor med tanke på ny treffplass på Kvam, hvor mange som ville komme og værutsiktene som ikke var så gode.

Stemningen stor fra første kveld

Mange med lang vei hadde virkelig trosset avstanden for å komme til Pilegrimstreffet

på Kirketeigen. Den nye idylliske og intime treffplassen ligger like ved E6 i Kvam i Gudbrandsdalen, cirka 90 km nord for Lillehammer. Fra Alta var det cirka 1850 km og derfra kom 8 HR-medlemmer (4 sykler og en bil). Fra det sørligste fylket i Norge var det cirka 650 km å kjøre og derfra kom 35 personer, fra Rogaland 33 personer, fra Sverige 29 personer, fra Hordaland 23, osv. Totalt var det 280 treffdeltakere, inkludert 56 barn og 9 dagsbesøk. 238 av disse var HR-medlemmer og 42 fra andre klubber eller med ingen klubbtilhørighet. (Tallene er hentet fra en statistikk utarbeidet av Bent Risøy.)

I år ankom også langt flere treffplas-

sen i løpet av torsdagen enn det har gjort de siste årene. Og stemningen var stor allerede første kvelden med sterk lovsang ledet av Inger-Marie Breivik.

Barnesang fra nybygd hovedscene

Natt til fredag virket det som om regnværet ingen ende ville ta. Men på morgenen skinte sola og dagen startet med barnesang fra den nybygde hovedscenen ute på plassen. Innehaveren av stedet hadde sørget for å få den på plass før treffet. De 25 barna gikk sammen med barnelederne til eget lokale der barnemøtet skulle være, mens

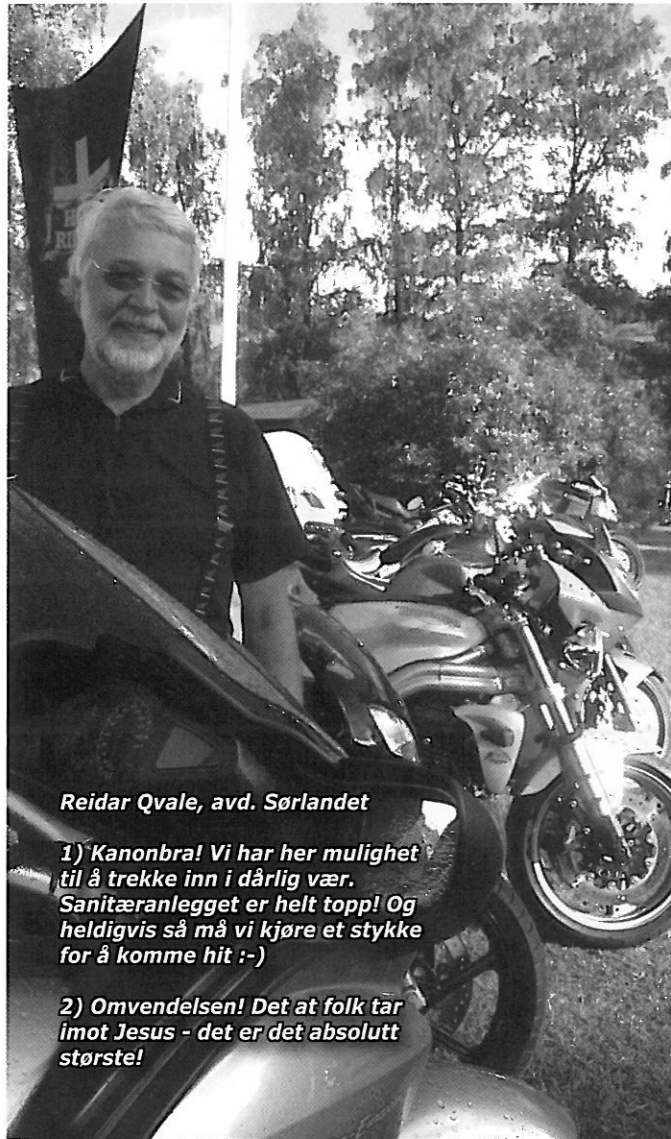
friluftsmøtet fortsatte for de voksne. Det ble mye fotball og trampolinehopping på barna utover dagen innimellom regnbygene, og da en innendørs svømmehall i nærheten åpnet i to timer på ettermiddagen steg trivselsfaktoren enda høyere for både små og store.

Under lovsangen på kveldsmøtet fortsatte regnværet, og møtet ble flyttet innendørs da Jørn Strand skulle forkynne. Det ble et spesielt møte. Det var helt fullt i indre sal. Guds ord ble formidlet på en humoristisk og forfriskende måte. Det var dog vanskelig å få med seg alt for dem som satt langt bak. Men et sterkt nærvær

forts. neste side!

1) Hva synes du om den nye treffplassen?

2) Hva gjorde sterkest inntrykk på deg på årets Pilegrimstreff?

Reidar Qvale, avd. Sørlandet

1) Kanonbra! Vi har her mulighet til å trekke inn i dårlig vær. Sanitæranlegget er helt topp! Og heldigvis så må vi kjøre et stykke for å komme hit :-)

2) Omvendelsen! Det at folk tar imot Jesus - det er det absolutt største!

Oddmund Solheim, avd. Oslo

1) Da jeg kom hit på torsdag, så synes jeg at treffplassen virket litt liten. Men etter hvert som treffet utviklet seg var det jo plass til alle. Da ble det en veldig intim og fin plass.

2) At det går an å regne så møje på så kort tid...

Oddmund og kona Murielle fra Sveits.

Kerstin & Roland Bernspång, avd. Skåne

1) Svært positivt at bønnehuset står midt på treffplassen, og at det er et sted der man får varme for både kropp og sjel. Paret som er bestyrere her er helt underbare.

2) Det har vært sterke møter. Sterkt med det paret som tok imot Jesus, og mannen som ble helbredet... Det sies at det siste møtet blir det beste, men det var det første møtet som ble det beste.

Forts. fra forrige side:
Pilegrimstreffet = Det viktigste været...

av Den Hellige Ånd var til stede. Og Gud berørte mennesker til frelse og helbredelse! Halleluja!

Fellestur med gatemøte i Otta

Lørdag morgen var det enda flere barn til stede på barnemøtet og de fikk blant annet designe sin egen treff-t-skjorte. Fellesturen og gatemøtet i Otta sentrum ble en sterk proklamasjon om at Jesus lever! Vi var synlige med korset på ryggen og ble uten tvil lagt merke til. Noen forbigående satte seg ned i parken og lyttet til Guds ord bli forkynt, og Arvid Pettersen med musikere ledet an i mektig lovprisning til Herren.

Gode treffleker samlet mange skue-

lystne tilbake på treffplassen senere på dagen. Det var wheel race, slow race og trampsyssel. Sistnevnte hadde Halvdan Gyllander fra Oslo-avdelingen laget. Det var en nokså vanlig trøssyssel med en uvanlig svingmekanisme. Når du ville svinge til høyre, så syklet du til venstre og motsatt. Vinneren Gunnar Eskelund løste dette «problemet» på setet ved å holde hendene på forgaffelen mens han trillet nedover...

Dobbel regnbue

Seks personer mottok ryggmerket på kvelden. Vitnesbyrdene var både sterke, gripende og inspirerende å lytte til! Like etter begynte det å regne igjen, midt i et solskinn som fikk to regnbuer til å vise seg på himmelen. Det var et fantastisk syn! Så hadde vi nattverd sammen.

Det beste med denne treffhelgen

– under forkynnelsen, barnemøtene og lovsangen – var at vi merket Jesu nærvær. Det som ble formidlet gjennom musikken, tekstene og ordene var livsforvandlende og trosstyrkende. John Gunnar Kogstad avsluttet med å si at vi hadde hatt masse forskjellig vær denne treffhelgen, men at det viktigste været var NÆRVÆRET! Og Den Hellige Ånd fortsetter å virke i menneskers hjerter i etterkant av treffet.

Takk

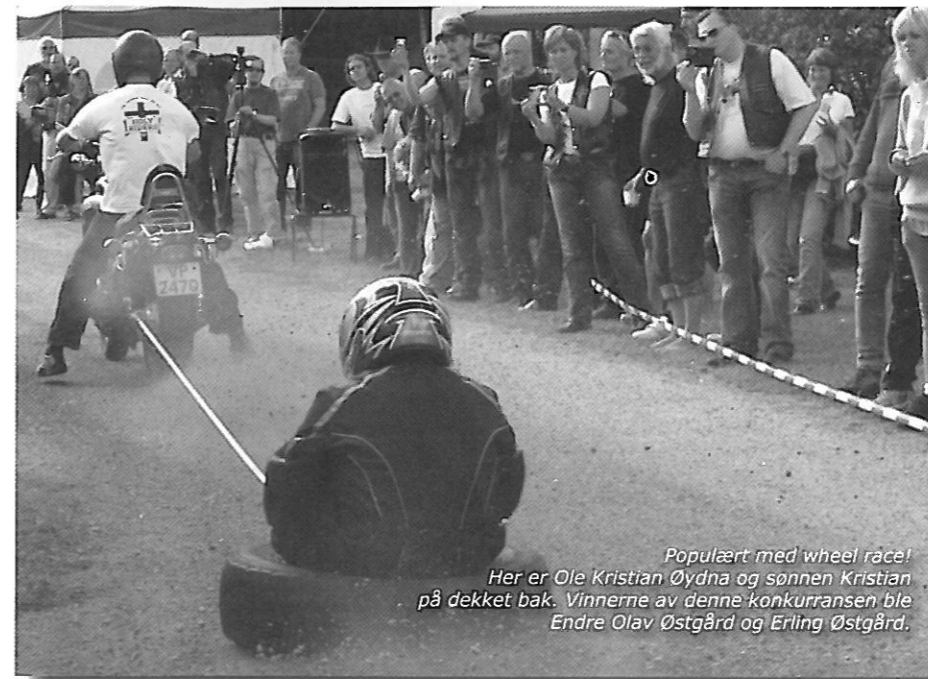
Takk til alle dere som kom på årets Pilegrimstreff og var med på å gjøre det til et fantastisk treff! Takk til dere som var med og bidro i forberedelsen og gjennomføringen av treffet! Vit at deres arbeid i Herren ikke er forgjeves. La oss med takknemlighet til Jesus være forventningsfulle til Pilegrimstreffet i 2009!

Erling Østgård (11), sønn til Endre Olav Østgård i avd. Trøndelag

1) Det er en fin plass. Jeg synes det var litt langt å kjøre, så jeg måtte sitte litt på i bil med han som skulle ta med alt avdelingen trenger...

2) Trefflekene! Og fellesturen til Otta.

Populært med wheel race! Her er Ole Kristian Øydna og sønnen Kristian på dekket bak. Vinnerne av denne konkurransen ble Endre Olav Østgård og Erling Østgård.

Pilegrimstreffet 2008

Antall treffdeltakere: 280 stk. inkl. 56 barn og 9 dagsbesøk. (238 fra HR og 42 andre)

Fem personer har tatt imot Jesus på treffet eller i etterkant av det! PTL!

Antall motorsykler: 134 stk

Lengst kjørte fra Hammerfest, 1850 km: David Nilsen, Per Håkon og Anne Lise Gustavsen, Sverre Dahl Larsen, Yngve Andersen og Marius Andersen

Yngste sjåfør på lett motorsyssel: Pernille Dramstad, 15 år, fra HR Ytre Østfold

Eldste deltaker: Cecilia Sigfridsdotter, 79 år, fra HR Gävle-Dala i Sverige

Antall biler: 38 stk

Ansvar for lekene: HR avd. Oslo

Vinnere wheel race: Endre Olav Østgård og sønnen Erling (11)

Vinner slow race: Solve Skotheimsvik

Vinner trampsyssel: Gunnar Eskelund

Innkjøpsansvarlig grillen: Signe Wolden

Ansvarlig bønnehuset: Lisa Tjomsland

Ansvar barnemøter: Sissel Kogstad, Karianne Angelskår, Turid Angelskår, Oddfrid Øydna og Kristin Fossum

6 stk nye HR-ryggmerkebærere: Yngve Andersen, David Nilsen og Marius Andersen fra Alta. Evy Thomsen, West. Ivar Etnan, Vestfold. Daniel Tetteli, Trøndelag.

Forkynnere: Jørn Strand og Rune Enstad
Møteledere: John Gunnar Kogstad og Nils Rune Kind

Musikk: Arvid Pettersen m/band. Christer Gundersen – synth, Magne Seland – gitar, Simen Daniel Børven – bass, Stian Robinson – trommer, Vidar Johnsen – blokkfløyter. Inger-Marie Breivik – vokal, Arvid Pettersen og datteren Johanne – synth og vokal

Lyd: Henrik og Jostein Waskaas

Ansvar fellestur til Otta: Leif Lia

Appell gatemøte: Bjørn Thore Friberg

Treffsjef: Kristin og Jan Fredrik Fossum

Bestyrere Kirketeigen: Per Reidar Wullum m/kone

20 år etter – på samme sted med samme visjon!

Etter en gjennomgang av gamle Power, da 25-årsmerking av bladet skulle skrives i fjor, ble det oppdaget et bilde fra Kirketeigen i 1988 der et par var avbildet med en motorsyssel. Bildeteksten lød: Bestyrerne på Kvam – Kathrina og Håkon.

I et tidligere Power samme år lød utfordringen: «Vi har to treff i august/september som er fine for å vise det lokale MC-miljøet i Gudbrandsdalen hvem vi er og hva vi står for: Det første er på Kirketeigen Ungdomssenter i Kvam og det andre er på Lillehammer. Håkon og Kathrina skal driver PR for å få med en del av de lokale MC-erne også. Håpet er å få dratt med disse inn i en klubb (gjett hvilken!), eller at de kan bli mer vant til å dra til Kirketeigen når det skjer noe. Og da er jo et MC-treff et bra sted å starte. Møt opp! Dette er to utmerkede anledninger til å nå ut og markere oss i MC-miljøet, vinne sjeler for Kristus og kanskje få flere medlemmer i HR...» (Utdrag fra Power nr 3/1988)

Dette var spesielt med tanke på at nå – 20 år etter! – skulle Holy Riders arrangere treff på samme sted med samme visjon! Nysgjerrigheten ble for stor til ikke å prøve å finne ut hvem Kathrina og Håkon var, men det var ikke lett da etternavnet var ukjent. De kunne jo bo hvor som helst i Norge eller utlandet. Tilfeldigvis kjente min svoger igjen navnene, og noen dager senere snakker jeg med en overrasket Kathrina Reiersølmoen på telefonen. Hun synes det var utrolig artig at vi klarte å spore dem opp. Jo, det stemte at de hadde vært med i HR og vært bestyrere på Kirketeigen i 4 år. Ufattelig nok så bor de nå på Flekkerøy! Et par uker senere får vi hilse på dem på MC-festen på Rosseland Bedehus der avd. Sørlandet er arrangør (les tekst s. 8), og vårt presidentpar Rune og Sigrun får også et gledelig gjensyn med dem som de hadde møtt på Kirketeigen for mange år siden... Hvilket guddommelig sammentreff!

Det var flere av oss som var på HR avdelingsledermøtet i Oslo høsten 2007 som stilte oss uforstående til å legge Pilegrimstreffet langt borte fra den største medlemsmassen i klubben til et sted der det knapt var noen HR-medlemmer. Nå forstår vi litt mer av at oppdraget i Gudbrandsdalen ikke er fullført, og at Gud vår Far har den fullstendige oversikten.

A. Skaia

Pernille Dramstad -

yngste sjåfør
til Pilegrimstreffet 2008

Pernille er med i HR Ytre Østfold. Når er du født?

- 04.07.92

Hva studerer du nå? Og hva er din hobby/interesse?

- Studiespesialiserende ved Askim vgs. MC og korps.

Hvilken sykkel kjører du?

- En Honda NSR Supersprint 125cc '98-mod.

Når fikk du lappen på lett motorsykkel?

- Den 20. august i år!

Hvor gammel var du første gang du var på MC-tur?

- Det husker jeg ikke helt.. Liten! Jeg tror jeg var med på mitt første HR-årsmøte da jeg var et halvt år gammel.

Hva er det beste MC-treffet du har vært på?

- Må vel være Pilegrimstreffet i år, siden jeg kjørte selv. Det gjorde ikke noe at pappa satt bakpå, bare jeg fikk kjøre!

Hvordan vil du beskrive MC-turen til Pilegrimstreffet?

- Morsomt. Og utfordrene! Klarte å være like blid hele turen, men gikk litt lei etter 6 timer og 5 av dem var i regn...

Men når jeg tenker tilbake, var det ganske gøy likevel. Jeg vil tilbake neste år!

Skrur du selv hvis noe er galt på sykkelen?

- Nå har det ikke vært noe galt med sykkelen, men skjer det, skal jeg selvfølgelig skru selv! Det er jo min sykkel! :)

Hva er din drømmesykkel?

- Kawasaki Ninja ZX6R! Hissig liten sak.

Hva betyr Holy Riders for deg?

- Jeg liker meg veldig godt i Holy Riders. Det er også en av måtene jeg viser at jeg er kristen på. Det er flere som har spurt meg hva HR er og på den måten har jeg kommet inn på det at jeg er kristen.

(Foto: Anne Skaiå)

Torstein Fuhr - yngste sjåfør til EMC rally 2008 i Holland

Torstein er med i Holy Riders Sydvest. Når er du født?

- 01.04.92.

Hva studerer du nå? Og hva er din hobby/interesse?

- Mekanisk på Time vgs. Jeg spiller gitar og liker å være med venner.

Hvilken sykkel kjører du?

- En Daelim Roadwin 125cc.

Når fikk du lappen på lett motorsykkel?

- Den 7. mai i år! Og jeg har kjørt 4000 km etter det.

Hvor gammel var du første gang du var med på en MC-tur?

- Det husker jeg ikke.

Hva er det beste MC-treffet du har vært på?

- EMC 2007 i Sverige!

Hvordan vil du beskrive MC-turen på egen sykkel til EMC i Holland?

- Det var jo ganske langt... cirka 1200 km hver vei. Men det var jo kjekt å kjøre i lag med dei andre.

Skrur du selv hvis noe er galt på sykkelen?

- Det kommer an på hva som er galt.

Hva er din drømmesykkel?

- Nei, det er nok altfor mange...

Hva betyr Holy Riders for deg?

- Holy Riders er for meg en kjekk plass med godt miljø og en haug med koselige folk!

*Les reiseskildringen av MC-turen
til EMC i Holland (s. 4-7) som
Torstein Fuhr var med på.*

(Foto: Alfred Skaiå)

Jag vill ge dig en blomma

Jag vill ge dig en blomma

som en gåva

Jag vill ge dig en salva

till ditt sår

Jag vill ge dig det bästa

som jag äger

Jag vill ge dig

det enda jag kan ge

Men om musiken

är det enda du behöver

Och om musiken är

det enda som är nått värd

Då är tonerna lika döda

som ditt hjärta

Då är livet som vi lever

inget liv

Vill du ta emot den blomman

från JESUS

Den är blodröd för den växte

vid Hans kors

Kanske att en tår det då

i ögat blänker

När Han ser att du sa ja

och tog emot

Men om det som

JESUS gjorde

inte gäller

Och om livet som Han gav

inte är nått värt

Då är tonerna lika döda

som ditt hjärta

Då är livet som vi lever

inget liv

Vill du ta emot den blomman

från Honom

Den är blodröd för den växte

vid Hans kors

Kanske att en tår det då

i ögat blänker

När Han ser att du sa ja

och tog emot

Ulf Christiansson

UNGDOMS HOLY

Initiativtakerne er Stephanie C Zielinsky (16), Truls Bru (15), Jakob C Zielinsky (14) på bildet og Torstein Fuhr (16).

I 1986 begynte undertegnede å kjøre sykkel – og det var svære greier – ja det å kjøre sykkel altså. Sykkelen var også ganske stor – i alle fall om en så den i forhold til han som satt oppå. Men det er en annen historie. To år før innkjøp av tung MC, var det moped som sto på listen over viktige anskaffelser – og de som kjørte tung sykkel og var «mye eldre» – hele 18-19 år, var noen en virkelig beundret. I dagens «MC samfunn» er det stort sett de samme som kjører sykkel nå som den gang i 1986. Forskjellen er at i dag er disse 40+ og ikke 18+. Noen ungdommer i Holy Riders Sydvest har tatt konsekvensen av dette, og sett behovet for å dra i gang samlinger for de som er «noe yngre» enn 40 år.

P Tekst/foto: Jone Kalheim

Initiativtakerne er Stephanie C Zielinsky (16), Truls Bru (15), Jakob C Zielinsky (14) og Torstein Fuhr (16). Lederskapet er noe uklart definert, men Stephanie blir – i alle fall av de andre tre – definert som «sjefen». Initiativtakerne har alle foreldre som er med i HR selv – og er i så måte godt påvirket. Torstein har fått lappen på lett MC, og Stephanie holder på med lappen.

Visjonen sådd etter Pilegrimstreffet 07

Stephanie forteller at visjonen om noe eget for ungdommene ble sådd etter Pilegrimstreffet 07. Det måtte både være mulig og et behov for å starte noe som var «kun» for den yngre garde. En ser for seg et opplegg som er mye likt det som skjer på en vanlig MC-kafe i Sydvest. Ungdommene skal ha en plass å samles, hvor de kan prate, spille dart eller biljard, eller ta en brus og pizza i godt lag. For de som ønsker det, vil det være en samling med bønn og andakt. På sikt så drømmer en også om at en kunne blitt så mye folk, at det var mulig å starte et band som for eksempel kan spille til lovsang osv.

Foreløpig er hyppigheten på samlingene ikke helt bestemt enda, men en ser for seg typisk hver 14. dag til en gang pr måned – i alle fall i starten.

Må en ha motorsykkel for å komme på Ungdoms Holy?

– Nei, det må en ikke. Men opplegget er myntet på de som synest at moped og MC i alle

fall er litt interessant. Ellers så er tilbudet for de som går i 8. klasse og oppover.

En har fått mye positiv respons fra ungdommer i aktuell alder i nærområdet – så det blir spennende å se på oppmøte fremover. Klubbkveldene må pares sammen med andre ungdomstilbud i nærheten – noe som ikke var tilfelle på den første samlingen. Det var noe tynt i besøksrekken – men en gir ikke opp for det!

Støtt opp!

For oss andre i klubben som ikke sorterer inn under aktuell aldersgruppe, er det bare å støtte opp om det som skjer – både praktisk – og ikke minst i bønn. Så får vi se om vi snart har en «ung og fremadstormende ungdomsgjeng» som puster oss litt eldre i nakken. Og kanskje kan det bli slik igjen – at de som er 16 kan se opp til de som er 18 år og kjører sykkel, og ikke bare måtte forholde seg til «gamlinger»...

Vi ønsker lykke til videre!

På sikt så drømmer en også om at en kunne blitt så mye folk, at det var mulig å starte et band som for eksempel kan spille til lovsang.

Søndagstur til Bru Kultursti

Tekst & foto: Anne Skala

Ankomst Bru gård. Siloen er ombygd til innvendig klatrevegg og låven til et lyst og fint selskapslokale for utleie.

En strålende dag for både store og små!

Hvis du ikke vet det, så er Stavanger kåret til europeisk kulturhovedstad i 2008. Naturlig nok inviterte HR Sydvest MC-folk til familiedag med grilling til avdelingslederens kulturbruk på Bru.

Magnus J. Bru, og kona Inger Lise er grunneiere av kulturbruket. På den 3 km lange eiendommen finnes en spennende natursti som er åpen for alle.

Etter et godt grillmåltid ute i et fantastisk kystlandskap denne søndagen i midten av juni, ledet Magnus oss gjennom deler av stien og fortalte om prosjektet «Horisonter og Fragmenter» som bød på

unike opplevelser av landskapskunst.

Jentene til Karolina og Sigbjørn Harboe i HR Sydvest var spesielt fasinert av landingsplassen for engler – en stjerneformet fordyppning som er uthugget i flatt fjell på en høyde.

– Ingen kan i alle fall sei at Holy Riders-folk ikkje e' kulturelle. Denne naturstien er vel verd et besøk!

MC-folk på lyttepost i Hauaskogen, der skilt viser stedets fuglearter og deres fluktruter som usynlig binder skogen sammen med andre steder.

Landingsplass for engler (av landskapskunstner Jørn Rønnau, DK).

From the President's heart: **Be encouraged!** (from page 3) Translation: Vidar Johnsen

I have been looking forward to writing this time. It isn't quite biblical, looking back (1s. 43:18), but looking back on this summer is a pleasure. A lot of great things happened, and I'll allow myself a look back.

The riding season this year started very early for Sigrun and myself, as we in March, the 10th to be precise, set off for South Africa. That event has been duly covered other places in the magazine as well as on the blog, so this article is not going to repeat that. But after we got back, things started happening one thing after another: A central board meeting where the Pilgrim's rally was planned; that same Sunday, Vidar and Doreen Johnsen and I went down to Skåne to take part in that chapter's general meeting and the kickoff of chapter Småland. What happens in Sweden is very inspiring. A steady increase in the number of members and much enthusiasm. We also had a great trip to Borlänge over Pentecost, where we learned to know more of the people who together with Lasse and Linda Larsson are eager to start a Holy Riders ministry there.

It became even more obvious on the Pilgrim's rally, where several got saved. We can not put up big numbers, but I got a wonderful phone call one day about yet another person that got saved in the wake of the rally, and then yet another in a coffee tent in western Norway.

The Pilgrim's rally, that were held at Kirketeigen in the Gudbrandsdal valley this summer, only recalls good memories. A great atmosphere, powerful worship and teaching, a street service in the center of Otta, funny rally games, people getting healed and saved. This is really fun, and it starts to draw small-scale contours of something we want to see at a LARGE scale! I am also encouraged by what I have heard and what I have seen of pictures from Street Legal in Fredrikstad with several hundred spectators. A very well organized

and carried out event that even got writers of the Scanbike magazine to write in big types about Holy Riders and nice weather... It is important to have friends in high places, as they put it.

At the Norway Rally in Vesterålen, a coffee tent was planned, but we had to cancel because of lack of people. That was sad, but I don't want to throw stones at anyone, being one of those that bailed out. Øyvind Reinertsen from chapter Sorlandet, however, drove up there and represented the club and had a good time. He tells about a very nice rally, so we've just got to make a stronger appearance there next year.

I could have gone on a long time... I am thanking God for all he is letting us be a part of in this ministry – the passion for motorcycles that has brought us around so many places in Europe and lately even the world. At the EMC Rally in the Netherlands, we had the pleasure of seeing again friends from 16 nations, not the least Delene and René from South Africa. It is always wonderful to see them; they definitely have a message and a strong ministry among motorcyclists all over the world. Without knowing the exact number, I assume there were around 60 attendants from Holy Riders at the EMC, both Germans, Swedes and Norwegians. We won the prize for being the biggest international attending club (see the president's blog!)

We also took part in sending Birgit and Roul Åkesson and their group to Albania with 10.000 albanian BikerBibles. And our own BB has just been sent to the print shop as this is being written. Hallelujah!

Having a background like this really gives us a lot to look forward to, and we are hoping to see God doing even more powerful things among us. Be blessed!

Rune Enstad, <http://hrpresident.blogspot.com>

Da tre kompiser en gang på starten av åttitallet bestemte seg for å starte kristen motorsykelklubb var det nok neppe noen som så for seg en klubb med internasjonale forgreininger. Så en sommer på slutten av nittitallet traff en tysker på tur HR på treff. Idéen om Holy Riders Germany var født. Dessverre er hverken babelsk forvirring eller ferge og mil på mil med autobahn med på å gjøre kontakten mellom de tyske og norske medlemmene mindre. Og «verre» kan det se ut til å bli: Neste land Holy Riders ser ut til å bli etablert i er Ukraina! Som den gamle Gamaliel sa det: «Er det av Gud, så vil dere ikke kunne stoppe dem!» (Apg. 5, 39).

Holy Riders utenriks

P Tekst/foto: Vidar Johnsen

Det siste året har den tyske urinnvånerinnen jeg er gift med og jeg selv gjort alvor av å jobbe mer aktivt for å holde varm kontakten mellom klubben i det store utland og her hjemme. Frua har svidd av en del kvelder på å oversette Powerartikler til tysk, og i tillegg har vi bare i år vært tre turer nedover, til «Rüstwochenende» (utrustingshelg), som de kaller sitt årsmøte, til et ledertreff hvor vi også besøkte en HR-husgruppe og nå sist til Turn or Burn-treffet.

Artikkelen du nå leser er også et viktig ledd i dette arbeidet – jeg brenner for at selv det innerste medlemmet i Indre Agder, alt av Alta-folk og selv det vildeste West-medlemmet skal kjenne seg delaktig i det store som skjer utafor eget dalføre i klubben. Tanken er derfor å komme tilbake også i senere Power med smått og stort som skjer der ute.

Turn or Burn

En liten kontingent nordmenn var i flere år fast inventar på tyskernes «Turn or Burn»

- tyskernes motstykke til Pilegrimstreffet. Så ble det slutt på festene utenfor Ulm på jorden hos Joki, forøvrig en snurrig Petter Smart med lidenskap for alt som er gammelt og mer eller mindre startbart, for eksempel gamle traktorer og motorsyklar. Årets Turn or Burn var lagt til plenen bak et såkalt diakonissehus – et slags leirsted hvor nonnekledte damer etter det jeg forstod drev et slags kristent krisesenter for kvinner og dessuten leirsted. Bortsett fra diakonissene inneholdt treffet det vanlige: Et stort leirbål, en grillbuffet med masse god mat lørdagen, masse skravling, treffleker og et par åndelige samlinger.

Lørdags formiddag var det fellestur opp forbi «Totenkopfstrasse» (dødningshodeveien), en strekning som byr på ekstreme MC-svinger, asfalt jevn som et stuegolv og utfra norsk nullvisjonstankegang utenkelige 100 km/t fartsgrense. På Johanniskreuz, ei slags tysk Tyrigrav som mange legger MC-turen innom, stod HR-kassevogna til Viktor Janzen som scene. På sida av bilen er det bilde av en knekt kjetting og teksten «Jesus bryter alle lenker», som scene. Papa Lu stilte med høyrevendt kassegitar og en pent sagt uvant rocka versjon av vår egen Kristin Fossums «I am a Holy Rider». Imens

spredte klubbfolk seg utover plassen og prøvde å komme i kontakt med folk for kanskje å gi dem et gudsdord.

Det eneste som mangla på treffet var skandinaver. Nå skal det sies at et hederlig antall både skandinaver og tyskere møttes på EMC i Nederland to uker tidligere, der HR ble største internasjonale klubb. Neste år har HR Germany 10-årsjubileum, og planlegger jubileumstreff i vestenden av Edersee, innsjøen som forøvrig var målet for de alliertes «bouncing bomb» under krigen. Start ferien på Pilegrimstreffet og fortsett ned på kontinentet til treffet der helgen etter!

Prøvelser

Det er på mange måter en prøvet gjeng du møter i tyske HR. Klubben som helhet fikk seg en knekk i starten av 2007, da Mondo, fram til da var nasjonal president i HR Germany, valgte å trekke seg ut av klubben for å jobbe med misjon mot et bredere spekter av «randgrupper» enn bare MC-miljøet. Da dette skjedde var det flere som oppfattet det slik at HR Germany skulle legges ned til fordel for Mondos nye opplegg, og det svirret mange rykter og spørsmål. To uker etter at Rune Enstad ble valgt til ny president i HR i Norge ble derfor første lederoppgaven å møte tyske HR på deres årsmøte. Det ble for mange veldig bra og avklarende. Klubben er fortsatt uten ny nasjonal president, men blir ledet videre av Conny og Roger Schöllkopf, sammen med en gruppe regionledere.

For mange har prøvelsene fortsatt hos den enkelte. Omtrent samtidig med at vår egen president var i ulykke fikk den nevnte Roger en hest inn frontruta. Fisch, et klubbmedlem som er heltidspredikant og som har holdt seminarer om evangelisering i HR og om forståelse av MC-miljøet for menigheter rundt HR, skled ut på MC i sommer og ble skadet. Under årets Rüstwochenende måtte Thomas, leder for bønneringen i Tyskland, i hui og hast til sjukehuset hvor tenårings sønnen var bragt inn etter pillemissbruk. De første meldingene var virkelig nedslående, men det var et bønnebrus i forsamlingen, og søndags morgen var Thomas

tilbake på treffet, sammen med sønnen, som på uforståelig vis var helt frisk igjen. Det er mange slike tunge saker som går igjen i bønnemailer som sendes rundt, og alle problemer blir ikke borte over natten, men det er en innstilling av å be utholdende og en klar oppfatning at slike ting ikke skal hindre Guds arbeid i MC-miljøet.

Enslig fiskesjark i sildeeventyret

De er som en enslig liten fiskesjark alene om hele sildeeventyret: Flere av MC-treffene i Tyskland og sentral-Europa trekker flere titalls tusen mennesker; Holy Riders Germany klarer i beste fall å stille med noen titalls mennesker.

De første årene rettet klubben seg nesten utelukkende mot bikermiljøene. Det var et viktig poeng at Holy Riders kunne betegnes som en «MC», og ikke en «MC Club» - sistnevnte betraktes som useriøst i tyske bikermiljøer, noe som førte til at også vi i Norge for noen år siden endret ryggmerket og betegnelsen til MC. Det er fortsatt mange gode kontakter i bikermiljøene, og tyske HR blir ofte bedt på fester og treff hos slike klubber. Men etter hvert har det også kommet til folk som er opptatt av andre deler av MC-miljøet. For eksempel er det flere som betjener Tyrigravliknende steder der det på en vanlig helg kan samles et par tusen «vanlige» motorsyklister. Helt ferskt, enda ikke ferdigbakt, er idéen om å skaffe seg konkurransesykkel for å delta i supermoto.

HR i Ukraina?

De fleste har fått med seg at HR har vært med på å samle inn penger til russisk bikerbibel. Mange husker også ukrainske Gennady Padun fra Pilegrimstreffet på Dagali i 2006. Siden vi første gang møtte Gennady på EMC i Tyskland i 2002 har kontakten vært der; han har besøkt Norge ved flere anledninger, og da arbeidet med russisk bikerbibel startet, besøkte undertegnede Ukraina. De er nå en liten gruppe i byen Donetsk, Østukrainas største by og industrisentrum, som vurderer å gå inn i Holy Riders. Det er et stort miljø av MC-folk som trenger å høre evangeliet der borte, så dette er spennende!

Tenk at Gud kan bruke en liten norsk MC-klubb til å vinne MC-folk for Jesus i Norge, Sverige, Tyskland og nå kanskje også Ukraina! Ikke på grunn av menneskelige ambisjoner, men fordi vi lengter etter å se MC-folk overalt berørt av Jesus. Det er dette du er med på når du tar på deg HR-vesten!

Horst Dreger fra HR Germany preker på en outreach under Turn or Burn 2008. På Johanniskreuz, ei slags tysk Tyrigrav som mange legger MC-turen innom, stod HR-kassevogna til Viktor Janzen som scene. På sida av bilen er det bilde av en knekt kjetting og teksten "Jesus bryter alle lenker".

Papa Lu fra utenfor München, som vel må kalles tyskernes trubadur. Han stilte med høyrevendt kassegitar og en pent sagt uvant rocka versjon av vår egen Kristin Fossums "I am a Holy Rider".

Til neste år har HR Germany 10-årsjubileum, og planlegger jubileumstreff i vestenden av Edersee helgen etter Pilegrimstreffet.

Viking MC 1996 Haugaland og Holy Riders MC West.

Gladmeldingen fra Holy Riders West

Den 19. april hadde Viking MC 1996 Haugaland årsfest. I denne forbindelse, ble Holy Riders West spurt om de kunne ta seg av vaktholdet på festen.

Svein Huseby sa han ville ta dette opp med resten av «gjengen» og gi undertegnede en tilbakemelding. Det gikk ikke mer en en dag så fikk vi gladmeldingen om at Holy Riders West stilte, noe som vi i Viking MC satte stor pris på.

Vaktholdet gikk strålende og vi fikk god respons fra våre gjester på tilstedeværelsen av Holy Riders West, ja faktisk så var mange i MC-miljøet

overrasket over å se dem igjen.

Mange i MC-miljøet her på Haugalandet trodde Holy Riders West var lagt ned for godt, noe som denne store og flotte gjengen helt klart motbeviste. Så på vegne av hele Viking MC 1996 Haugaland vil jeg rette en stor takk til supergjengen fra Holy Riders West for vaktholdet på årsfesten vår.

Med vennlig hilsen
Sigbjørn Karlsen, VMCH

Knallhard kontroll i døra.

Og vesten var på plass...
I dag har HR West 20 medlemmer.
For 3 år siden var de 3 stk. De har klubbmøte hver torsdag.

Kalenderen 2008/2009

Onsdag 17. september 2008

Oppstart av Alfa-kurs på klubbhuset til HR-Sydvest på Orstad (riksvei 505 mot Kverneland). Tidspunkt: Kl 1900-2130 (hver onsdag i 10 uker). Påmelding, ring: 918 95 673.

10.-12. oktober 2008

HR avdelingsledermøte i Oslo

6.-8. februar 2009

HR Årsmøtehelg!

27. februar - 1. mars 2009

Hepp!-treffet

Arr: HR Ytre Østfold

6.-8. mars 2009

MC-messa i Lillestrøm

www.messe.no/mc

17.-19. april 2009

Weekend til Liland v/Tonstad

Arr: HR Sydvest

2. mai 2009

Planke MC www.plankemc.net

Street Legal Fredrikstad

Arr: HR Racing & Chopper Freaks MC

www.streetlegalfredrikstad.net

27. mai - 1. juni 2009

Norgestreffet på Eyje i Aust-Agder

Arr: Road Runners MC

www.rmmc.no

25.-28. juni 2009

Pilegrimstreffet, Kvam i Oppland

Arr: HR MC

3.-5. juli 2009

HR MC Germany 10-årsjubileums-

treff! Sted: Vestenden av Edersee

For treff forøvrig, se NMCUs
treffkalender på: www.nmcu.org

**Holy Riders
bønnemobil:
957 89 474**

Andakt v/John R. Hardang, radiopastor, P7/Kristen Riksradio

Å være ute på veiene

«Gå ut på veiene og ved gjerdene, og overtal folket til å komme inn, så huset mitt kan bli fullt.» (Luk 14,23)

Jeg vet ikke om du husker sammenhengningen som dette bibelverset står i? Det er historien om en mann som ville gjøre i stand til gjestebud. Han forberedte seg godt og innbød mange. Men så viste det seg at det ble vanskelig å få folk til å komme: Han sendte først sine tjenere ut for å si til de innbudne:

- Kom, for nå er det ferdig!

Men i stedet for å møte takknemlighet og begeistring, møtte tjenerne vegring og dårlige unnskyldninger. Den nye strategien var å hente inn alle fattige og vanføre og blinde og lamme de kunne finne, på gater og streder. Men heller ikke dette fullte festlokalet:

- Herre, det er gjort som du bød, og det er ennå rom.

Og så kommer det tredje, idet mannen sier: - Gå ut på veiene og ved gjerdene og overtal folket til å komme inn, så huset mitt kan bli fullt.

Dere utfordrer meg

Det er her dere i Holy Riders utfordrer meg. Dere som kjører ut på veiene, med kors på ryggen og Jesus i hjertet. Dere som setter opp kaffetelt på MC-treff, og serverer gratis kaffe til alle som måtte ønske det. Dere som snakker med folk, både om Gud og Jesus, og som deler ut BikerBibler til alle som vil ha. Og som gjør det helt gratis. Jeg tror dere gjør det Jesus ville ha gjort, om han hadde vært på MC-treff.

Gå ut på veiene, sier Jesus i Lukas 14,23. Disse ordene er aldri trukket tilbake. De gjelder fortsatt for både Holy Riders og for alle andre kristne. Også for meg. Og ordene utfordrer meg. Kanskje enda mer i dag, enn før møtehelgen i april på klubbhuset på Orstad der jeg var invitert av HR Sydvest.

For de fleste av oss handler dette verken om å kjøpe motorsykel eller å etterligne det dere gjør i Holy Riders. Det handler likevel om det samme: Å være ute på veiene! For meg betyr dette fire konkrete ting, som jeg nå vil dele med deg. Til inspirasjon og til ettertanke.

1) Å være der folket er

Å være ute på veiene er å være der folket er! Blant alle dem Jesus døde for,

og som Gud ønsker inn i den himmelske festsalen.

You are now entering the mission field. (Her begynner misjonsmarken.) Slik stod det skrevet over utgangsdøra i en stor amerikansk kirke. Du kunne ikke lese det før du var på vei ut av kirken. Misjonsmarken er ikke *her inne*. Den er *der ute!*

2) Du er ambassadør

Å være ute på veiene handler om å være ambassadør! Du er budbærer. Du representerer noe – eller noen: Den levende Gud!

Derfor: Vær der med Ordet om Jesus! Vær der som representant for Guds virkelighet. Vær der med Jesus i hjertet, med evangeliet i munnen og gjerne med BikerBibelen i hånden. Vær der for å prøve å snakke med noen - om Gud.

3) Å møte motstand

Å være ute på veiene er å møte motstand. Ikke luftmotstand, men likevel... En ting er den motstand mennesker kan møte oss med: Vegring og motforestillinger, dårlige unnskyldninger, eller kanskje spydige kommentarer og skuldertrekk. En annen ting er djevelens aktivitet og åndskampen. Visst kan du møte dette i et møtelokale. Men du møter det i alle fall utenfor lokalet. Ute på veiene. Eller ved et gjerde.

Ikke gi opp! Når kampen raser, vet du at du er der du skal være. Og si til deg selv det som Gud på kampens dag sa til kong Hiskia: «Vær sterke og modige! Frykt ikke og bli ikke forferdet på grunn av Assyrias konge, eller på grunn av hele den store mengden som er med ham. For det er En Større som er med oss enn med ham.» (2 Krøn 32,7)

4) Å være der Jesus var

Å være uten på veiene er å være der Jesus var og gjøre det Jesus gjorde. - Følg meg, sa Jesus. Ikke bare én gang, men mange. Nesten hver gang han møtte noen som han ville ha med på laget. Og det samme sier Jesus fortsatt: Følg meg! Og følger du, er skrittretningen fortsatt den samme: Ut på veiene og ved gjerdene.

Du er både kristen og motorsykelinteressert. Spørsmål: Vet du hvorfor? Svar: Gud vil ha deg ut på veiene...

"For vi har ikke en kamp mot kjøtt og blod, men mot makter og myndigheter, mot herskere i dette verdenssystemet, mot onskapens ånd, mot åndene i himmelrommet" Et 6.12

Power Prayer

Takkeemner:

(Send gjerne flere tilbakemeldinger til Bønnetelefonen: 95789474 ☺)

- Takk Gud for et fantastisk Pilegrimstreff! Mange har gitt tilbakemelding om et fantastisk nærvær av Gud.

- Fem mennesker har tatt imot Jesus på Pilegrimstreffet eller i etterkant av det!

- En ble helbredet fra knesmerter.

- En gutt kunne slutte å bruke allergimedisiner og kan spille fotball på gress uten ubehag.

- Takk Gud for en som ble kristen på MC-treff på Vestlandet.

- Takk for at den norske BikerBibelen er i trykken.

- Takk for at det er startet lokal bønnering blant HR-medlemmene i Gävle-Dala i Sverige.

- Takk Gud for EMC-treffet i Nederland. Fra Holy Riders var det rundt 60 stk der. Fantastisk undervisning og fellesskap.

- Takk Gud for at 10 000 BikerBibler på albansk er kjørt over grensen til Albania i etterkant av EMC-treffet. Birgit og Roul Åkesson m.fl. har fraktet dem for utdeling i MC-miljøet og i fengsler. Be om åpenhet og at folk tar imot Jesus som resultat!

«Og dette er vår frimodige tillit til ham: at han hører oss når vi ber om noe som er etter hans vilje. Og når vi vet at han hører oss hva vi enn ber om, så vet vi at vi allerede har det vi har bedt ham om.» (1 Joh 5,14-15)

Bønneemner:

- Be for avdelingsledermøtet 10.-12. oktober. Be Gud sende sine arbeidere dit, at Han gir visdom og forventning til det Han vil ha oss med på fremover. Be om at de får formidlet det videre til avdelingen sin.

- Be for sentralstyret. Be om beskyttelse for dem og familiene, effektivitet, godt fellesskap/samarbeid og hjelp til å prioritere rett.